

Det er den realitet, jeg spurgte efter, og der kan ikke gives noget svar, det ved jeg godt, så derfor slutter jeg her.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg kommer mestendels på talerstolen for at undskylde, at jeg forvekslede fru Pia Kjærsgaard med en repræsentant for Fremskridtspartiet. Det skal ikke ske mere, hvis jeg kan styre mig, men man må jo forstå, at det kan være svært især over for en mangeårig modkandidat fra Fremskridtspartiet i Middelfartkredsen. Der er vi vant til at omgås under de betegnelser. Men jeg skal forsøge at forhindre, at det gentager sig.

Jeg påpegede, at standpunktet for Enhedslisten og Dansk Folkeparti var det samme. Jeg gjorde udtrykkelig opmærksom på, at jeg da udmærket så forskellige begrundelser, men jeg skal i øvrigt ikke bore mere i det. Det er jo åbentbart for alle, hvori problemet består.

Til hr. Søndergaard vil jeg så bare føje til, at jeg i almindelighed forsøger at forholde mig analytisk til de politiske problemer, og jeg mener, det vil fremgå, når hr. Søndergaard giver sig til at læse, hvad jeg sagde, at jeg netop gjorde meget ud af at fremhæve, at indsatsen af en militær styrke var kun et første, et nødvendigt, men ikke et tilstrækkeligt skridt til, at man kan løse problemerne lidt tidligere i Jugoslavien.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil kort sige til hr. Melchior, at jeg synes, et reelt alternativ er at støtte de kræfter inde i Bosnien, der kæmper for et multietnisk samfund. De er ikke så få og svage, som de bliver gjort til. Vi har f.eks. lige hørt i går, tror jeg det var, at der var en demonstration på flere tusinde mennesker i Sarajevo for en genforening af byen. Det er ellers ikke normalt det, man hører i pressen, men det var der faktisk.

Der er mange kræfter i Bosnien, som ønsker et multietnisk samfund, og jeg mener, at løsningen består i at støtte dem maksimalt, og jeg er bange for, at den militære indsats, der bliver gjort nu, i stedet for at komme til at støtte de multietniske kræfter får den funktion at dele det.

Der kan vi så være uenige, og det er helt i orden, men jeg synes, at der er et alternativ.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg synes, det skal siges til hr. Søren Søndergaard, at det er en del af fredsftalen, at Sarajevo skal være en udelt by.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

40) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 23:

Forslag til folketingsbeslutning om boykot af franske firmaer og varer.

Af Keld Albrechtsen (EL) m.fl.
(FremSAT 24/10 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Den danske regerings holdning – afstanden fra de franske atomprøvesprængninger – er velkendt. Den franske regering og præsident kan ikke være i tvivl om vore standpunkter. Regeringen agter ikke at tage skridt til en boykot af franske firmaer eller varer og kan således ikke støtte beslutningsforslaget.

Ove Fich (S):

Der er næppe nogen, der er i tvivl om, at Socialdemokratiet har fordømt og fortsat vil fordømme de franske atomprøvesprængninger. Det har vort partis formand gjort lysende klart. Men selv om de franske atomprøvesprængninger er moralsk forkastelige, er de ikke ulovlige i henhold til international ret.

Derfor kan man ikke, som Enhedslisten gør, sammenligne det med apartheid i Sydafrika. Derfor kan den danske stat heller ikke bryde de regler, der nu engang findes, og derfor er det fortsat op til den enkelte at afgøre, i hvilken